

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. L.

przeciwko A. N. i B. B.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 stycznia 2008 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 września 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 września 2007 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną pozwanych jako niedopuszczalną, z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia.

W zażaleniu pozwani wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 368 § 2 k.p.c. wyraża wprost zasadę stałości wartości przedmiotu sporu oraz zakazu jej przekraczania przy przechodzeniu do instancji wyższej, z wyjątkiem sytuacji wskazanych w zdaniu drugim tego przepisu.

Takie sytuacje nie występują w rozważanej sprawie. Należy zatem uznać, że górną granicę wartości przedmiotu sporu w skardze kasacyjnej wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w apelacji. Pozwani nie mogą dowolnie jej przekroczyć z uwagi na wskazywaną zmianę wartości lokalu objętego żądaniem pozwu.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).